

Hat lecke a Szentháromságról

Kétséggel elismerjük, hogy nem értjük teljesen a Szentháromság titkát, azt viszont bizonyossággal állítjuk, hogy ez a titok mályagos bálcsességet, bitor-tást és kihívást rejt magában egy olyan egyház számára, mely a Jézus által ágort bővítködő, kiteljesedett életet keresi. Nem szákságos a titok mályáre hatolni ahhoz, hogy megtapasztaljuk annak előnyeit és áldásait. Sokan nem vagyunk tisztában a modern informatikai eszközök - mint például a DVD, számítógép és mobiltelefon - pontos működési elvével, mégis használjuk őket, álnk előnyeikkel, hiszen szolgálatot tesznek számunkra.

Ehhez

hasonlóan a Szentháromsággal kapcsolatos bibliai tanítás is sok megvilágítást vet fel a hívő számára, noha közben az egyház jelentős áldásokban és előnyökben részesül.

Feltehetjük

hát a kérdést: "Az Atya, a Fiú és a Szentlélek egységének kölcsönös jellege milyen tanítást és mozgatóerőt jelent Krisztus teste, az egyház számára?"

A

Szentháromság tagjait és a test fejeit Jézus köpezi a létfontosságú léncszemet a Szentháromság és az egyház között. Az istenség hívő személye a Krisztuson való kapcsolatunk keresztül magot hívő elvétel az egyházban, hogy az kivágozva megteljen álettel, harmóniával és lendülettel. Láthatjuk, hogy maga Isten köpezi az első lezsséget, amikor "Ézketten vagy hívő" (Atya, Fiú, Szentlélek) lésszegyűlnek az Ő nevében.

Tekintsük át a

Biblia Szentháromságról szóló tanításait az alábbi hat leckeön keresztül:

Á

- A menny értérendben helye van a kölcsönös fűggőségi viszonyoknak. A Szentháromság családi kapcsolatok (Atya és Fiú, Fiú és Vigasztalás) segítségével mutatja be Istent a világnak és az egyháznak. Az Atya, a Fiú és a Szentlélek kölcsönös fűggőségi viszonyok rendelte alá magát. A Szentháromság - természetéből fakadó - lételeme a szeretet. A szeretet előfeltételez még egy dolgot: a májsikra való odafigyelést. Isten nem árt filozofikus értekezést a szeretetről. Azontól, hogy leztnk ált Fia és jelenleg a lélek által, hogy bemutassa ki Ő való világban - lénmagában is szeretet-közösséget alkot. A Jézus Krisztus által és a Jézus Krisztusra épített egyháznak ugyanilyen kapcsolatokat kell bemutatnia.

Â

- A

mennyei különbség egységet teremhet. A Biblia fontos elvet tan  t a Szenth  roms  gr  : Isten mindenben, amiben csak része van, egyszerre k  v  jn l  tnei egységet és különbséget. A tagok - különbségük gazdagsága révén - egymást erősítik,   gy, mint egy egységes egyházban. Egy szerző találóan jegyzi meg könyvében:   z A Titok megtapasztalása valóban különbségeken keresztül (Atya, Fiú   s Szentlélek) történik, ugyanakkor egység is ez a különbségben - mégpedig a k  l  nbs  z   Személyek közössége révén. "A Jézus   jtal alapított egyház felvállalja az Isten   jtal bel   helyezett különbséget.

Â

- A kereszt  g kapcsolatokat von maga ut  jn.

A kereszt  g a tanítványok   zbel  p  jegye" a hívőkkel való közösségbe, és nyilvános bizonyos  gtev  s a Szentháromsággal fenntartott kapcsolatr  . Ezen a különleges alkalmon az   r  kk  val   hármas neve Jézus   j k  vet  j  hez kötődik, aki ez  jtal azokkal is kapcsolatba kerül, akik előzőleg hasonlóképpen   tadt  jk magukat Krisztusnak.   z Megkeresztellek az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében." Az   r  kk  val   erős, hármas neve megnyugszik a megkeresztelten. A Szentháromság kapcsolatokat épít és   jpol az újonnan megkeresztelt és a többi h  v   között.

Â

- Az

istentisztelet: találkozás és formálódás. Jézus ígérete szerint a Szentlélek minden istentiszteleten megismétli a pünkösdi csodát - azaz feltárja a hallott beszéd vagy ének értelmét a h  v   sz  jm  jra. A Lélek sz  ntelen Krisztusra, mint Megváltóra irányú-tja a figyelmet, majd Krisztussal együtt r  jmutat az Atya szeretetére. A Szentháromság szerepköreinek különbsége arra tanít, hogy az istentiszteleten is - ahol az Atyát, Fi  t   s Szentleket imádjuk - van helye a sokféleségnek. A Szentháromság im  dat  jban helye van a k  l  nbs  z  gnek és változatosságnak, miközben a hívők boldogabb emberré formálódnak, miut  jn az   l   Istennel találkoznak.

Â

- A

prédikáció ajtót nyithat. Mivel a prédikátor hisz az istenség hármas egységében, beszédeiben változtatott és gazdag biblikus képeken keresztül mutatja be Isten. A Szentháromság Isten sok-sok bibliai megnyilatkozása felé fordítja a prédikátor figyelmét, melyek igazolják, hogy Isten - példának ok  j  t - nem csak Teremtő, hanem Megváltó és életadó is. Minden prédikáció új lehetőséget kínál a prédikátornak és a hallgatónak egyaránt arra, hogy újabb felismerésekre jussanak Isten lényével kapcsolatban.

Â

- Testtel.

Isten csak embereket világra hozhat, akikben megmutathatja magának az emberiség iránt, s közben három, ártatlanok között egyben élő személyt is kinyilatkoztat. Ekként a Szentháromság nem csupán valami elméleti fogalom, hanem olyan titok, amely szolgálatban és álmaga odaadása által nyilatkozik meg az ember előtt.

Hasonlóképpen,

egy lelkész, presbiter vagy gyülekezetvezető azzal mutatja meg Istentől való káldetést a helyi gyülekezet életében, ha jelen van a szenvedés és nehézségek idején, és időnként akár szavak nélkül is a szenvedő és bűnös mellett áll. A Szentháromság nevében megkeresztelt tanítványok elhagyják a zánájukat, hogy idegenekkel találkozzanak és megbarátkozzanak velük. A Szentháromság mintaként áll előttünk arra, hogy elhagyva a családi és gyülekezeti barátokat azok útján menjünk, akik káldetést állnak káldreinken. A belső káldetést alkotó Három Személy mindig káldetéssel fordul a világhoz, hogy elmenjen és megmentse annyi embert, amennyit csak lehetséges. A "Három" elve pluralitásra és befogadásra épül, azok begyűjtésére, akik elszigeteltek, távolinak vagy magányosnak érzik magukat.

Végül, a

Szentháromság bibliai tanítása rámutat arra, hogy a káldetés élet - a mennyben vagy a földön - csak úgy lehet sikeres, ha az elfogadás és megosztás fogalmaira épül, ha a szolgálat, megbeszélés és egyetértés legkisebbre érkező káldetése, és ha az ember csillapthatatlan vágygal keresi a mások káldetését. Isten mindent megmutatott a Szentháromságban betöltött elvekről, és azt szeretnénk, ha a Szentháromságban igazán hűvő népe ugyanúgy megmutatná a világnak az evangélium győzeletereit.

Â

* L. Boff: Trinity and Society, 3. o. (1988)

Wim Altink